

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. február 23., március 07. és március 21. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. május 31. napján kihirdetett 41(I.)Kb.456/2016/296. számú ítéletét megváltoztatja.

VII.r. vádlott és **XXVI.r.** vádlottak korrupciós cselekményét hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (1978. évi IV. törvény 250. § (1) bekezdés) minősíti.

XXXVIII.r. vádlott korrupciós cselekményeit 2 rb. bűnsegédként elkövetett kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettének (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat) minősíti.

XI.r. vádlott cselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése 3 rb. felbujtóként elkövetett, a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette.

XIII.r. vádlott cselekményének helyes jogszabályi megjelölése a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette.

XVI.r. vádlott cselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése 2 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette.

XVII.r. vádlott cselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése 2 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette.

XVIII.r. vádlott cselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése 2 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette.

XXXIII.r. vádlott cselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése 3 rb., a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette.

XLI.r. vádlott cselekményének helyes jogszabályi megjelölése a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette.

I.r. vádlott és **II.r.** vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztését mellőzi.

I.r. és **II.r.** vádlottat 3-3 (három-három) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

I.r. és **II.r.** vádlott legkorábban a büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

I.r. és **II.r.** vádlottak vonatkozásában az előzetes fogvatartásban, valamint a házi őrizetben eltöltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendeli. A beszámításnál egynapi előzetes fogvatartás egynapi szabadságvesztésnek, és egynapi szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., X.r., XI.r., XII.r., XIII.r., XIV.r., XV.r., XVI.r., XVII.r., XVIII.r., XIX.r., XX.r., XXI.r., XXII.r., XXIII.r., XXIV.r., XXV.r., XXVI.r., XXVII.r., XXVIII.r., XXIX.r., XXX.r., XXXI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXIV.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXVII.r., XXXVIII.r., XXXIX.r., XL.r., XLI.r., XLII.r., XLIII.r., XLIV.r., XLV.r., XLVI.r., XLVII.r., XLVIII.r., XLIX.r., L.r., LI.r., LII.r., LIII.r., LIV.r., LV.r., LVI.r., LVII.r., LVIII.r., LIX.r., LX.r., LXI.r., LXII.r., LXIII.r., LXIV.r., LXV.r. és LXVI.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja azzal, hogy **XXI.r.** vádlott anyja neve helyesen:

A másodfokú eljárásban felmerült 1.079.395 (egymillió-hetvenkilencezer-háromszázkilencvenöt) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Indokolás:

A Budapesti Nyomozó Ügyészség a Nyom.1550/2008. szám alatti - a Fővárosi Törvényszékhez 2012. május 07-én érkezett - vádiratában hivatalos személy által hivatali helyzettel visszaélve elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlottal és 66 társával szemben emelt vádat.

Az Országos Bírósági Hivatal Elnöke a 114/2012. (VI.08.) OBHE számú határozatával a Fővárosi Törvényszéken indult B.670/2012. számú ügy elbírálására a Szolnoki Törvényszéket jelölte ki az ügy ésszerű időn belül elbírálásának biztosítása érdekében. Az ezzel kapcsolatos eljárás alkotmányellenességét állapította meg az Alkotmánybíróság IV.2777/2012. {36/2013. (XII.05.)} AB számú határozatában.

A Szolnoki Törvényszék a 2013. december 13. napján kelt 9.B.482/2012/65/I. számú végzésével megállapította illetékessége hiányát és az ügyet áttette a Fővárosi Törvényszékre.

A Fővárosi Törvényszék a 2014. január 07. napján kelt 31.B.2552/2013/2. számú végzésével ugyancsak megállapította illetékessége hiányát az ügyben.

A Kúria a 2014. május 26. napján hozott Bkk.III.620/2014/4. számú végzésével az eljárás lefolytatására a Szolnoki Törvényszéket jelölte ki a Be. 20. § (3) bekezdése alapján.

A Budapesti Nyomozó Ügyészség Nyom.1552/2008. számú és a Szolnoki Nyomozó Ügyészség 194/2012. számú vádiratában - melyet a Szolnoki Nyomozó Ügyészség 2013. november 18-án a módosításokkal együtt egységes szerkezetbe foglalt - vádolta **I.r.** vádlottat 29 rb., a Btk. 293. § (1)

bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetével, 6 rb., a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetével, 3 rb., a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetével, 2 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel ac./ pont szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetével, a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetével, 3 rb., a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetével, a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetével, a Btk. 299. § (1) bekezdésének I. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés c./ pontja szerint minősülő, üzletszerűen elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntetével,

II.r. vádlottat 5 rb., a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetével, 6 rb., a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetével, a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel ac./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetével, a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetével, 5 rb., a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetével, 2 rb., a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetével, a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetével, a Btk. 299. § (1) bekezdésének 1. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés c./ pontja szerint minősülő, üzletszerűen elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntetével,

III.r. vádlottat 14 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetével, a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel ac./ pontja szerint minősülő, az előnyért, hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetével, 4 rb., a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetével, a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetével,

IV.r. vádlottat 10 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdés 1. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetével,

V.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, társtettesként elkövetett hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetével,

VI.r. vádlottat 3 rb., a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetével, melyek közül 1 rendbelit társtettesként követett el,

VII.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel ac./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetével,

VIII.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, társtettesként elkövetett hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

IX.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő hivatali visszaélés büntettével,

X.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő hivatali visszaélés büntettével,

XI.r. vádlottat 2 rb., a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntettével, a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

XIII.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

XV.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

XVI.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettével, melyet a megismételt tárgyaláson eljáró ügyész 1 rb. cselekményről 2 rb. cselekményre módosított,

XVII.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettével, melyet a megismételt tárgyaláson eljáró ügyész 1 rb. cselekményről 2 rb. cselekményre módosított,

XVIII.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettével, melyet a megismételt tárgyaláson eljáró ügyész 1 rb. cselekményről 2 rb. cselekményre módosított,

XX.r. vádlottat a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző és minősülő, hivatali visszaélés büntettével,

XXI.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

XXII.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel ac./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

XXIII.r. vádlottat 2 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel ac./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

XXV.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntettével, a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

XXVI.r. vádlottat 2 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel ac./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével, a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettével,

XXVII.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

XXVIII.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

XXIX.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

XXX.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

XXXI.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

XXXII.r. vádlottat 3 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. étel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

XXXIII.r. vádlottat 2 rb., a Btk. 305. §-nak a./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettével,

XXXIV.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

XXXVI.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

XXXVII.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

XXXVIII.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettével, melyet a megismételt tárgyaláson eljáró ügyész 1 rb. cselekményről 2 rb. cselekményre módosított,

XXXIX.r. vádlottat a Btk. 299. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő, vesztegetést állítva elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntettével, a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel ac./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

XL.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő hivatali visszaélés büntettével, mint felbujtót,

XLI.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

XLIII.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

XLV.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel ac./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

XLVI.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

XLVII.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

LI.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettével, az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

LII.r. vádlottat 3 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés büntettének elfogadásának büntettével,

LIII.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

LIV.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

LV.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

LVI.r. vádlottat 2 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

LVIII.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

LX.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

LXI.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulatóba ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel aa./ pontja szerint minősülő, az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettével,

LXII.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

LXIV.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettével,

LXV.r. vádlottat 3 rb. az 1978. évi IV. törvény 225. §-ába ütköző és minősülő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettével,

LXVII.r. vádlottat a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző és minősülő hivatali visszaélés büntettével.

A Szolnoki Törvényszék a 2014. július 17. napján kihirdetett 9.B.509/2014/34. számú ítéletét a Szegedi Ítéltábla a 2016. február 19. napján hozott Bf.I.473/2015/59. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította azzal, hogy azt a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának kell lefolytatnia. A hatályon kívül helyezés nem érintette **XII.r.**, **XXIV.r.**, **XLIV.r.**, **XLVIII.r.**, **XLIX.r.**, **L.r.**, **LVII.r.**, **LXIII.r.**, **LXVI.r.** vádlottat, továbbá **XVI.r.** vádlottal szembeni felmentő ítéleti rendelkezést, így vonatkozásukban az alapeljárásban hozott elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett. Már az alapeljárásban **LI.r.** vádlottal szemben vádelejtés történt, továbbá a megismételt eljárás tárgyalás előkészítő szakában elkülönítésre került - az időközben elhunyt - **XIX.r.** vádlott ügye. Elhalálozott továbbá **XXXV.r.** vádlott.

A Szegedi Ítéltábla a hatályon kívül helyező végzésében a következő iránymutatást adta:

„A megismételt eljárást a tárgyalási szaktól kell lefolytatni.

A vádlottakat és a tanúkat a törvényes figyelmeztetéseket követően ki kell újból hallgatni. Azokat a vádlottakat, akikre nézve az ítélet első fokon jogerőre emelkedett, tanúként kell meghallgatni, őket megilleti a Be. 82. § (1) bekezdés b./ pontjában írt ún. relatív mentességi jog.

A tárgyalás anyagává kell tenni valamennyi, az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékot. Az elsőfokú bíróságnak valamennyi törvényesen beszerzett bizonyíték egyenként és összességében való értékelésével kell hiánytalan tényállást megállapítani, pontosan megjelölve az elkövetési magatartásokat, számot kell adni arról, hogy mely bizonyítékokat fogadott el és melyeket miért vetett el.

Valamennyi bizonyíték gondos mérlegelését követően kerülhet az elsőfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy megalapozottan döntsön a vádlottak tudattartalmának vizsgálata után a megfelelő következtetések levonásával a vádlottak büntetőjogi felelősségéről vagy felmentéséről. Büntetőjogi felelősség megállapítása esetén a minősítéssel kapcsolatos álláspontját részletesen indokolni köteles."

Az ítéltábla még iránymutatását megelőző határozati indokolásában kifejtette, hogy **V.r.** vádlott nyomozati vallomásának kirekesztésekor nem tévedett az elsőfokú bíróság, mert a védő választására vonatkozó törvényes figyelmeztetés esetében nem teljes körűen hangzott el, így nyomozati vallomása nem értékelhető bizonyítékként. Tévedett azonban **XVIII.r.** és **LVIII.r.** vádlottak

nyomozati vallomásának kirekesztésekor, mert az ő törvényi figyelmeztetésük hiánytalanul elhangzott, meghallgatásukra tehát törvényesen került sor. A titkos információgyűjtés anyagának felhasználása kapcsán kifejtette, hogy a vádlottakkal szemben az első feljelentést és a nyomozás elrendelését követően törvényesen került sor újabb titkos információgyűjtés elrendelésére és annak anyagának felhasználására, vagyis a titkos adatszerzés helyett elrendelt titkos információgyűjtés törvényes volt. Ugyanilyen törvényes volt a feljelentések megtétele, mert minden esetben teljesült a haladéktalanság követelménye. Álláspontja szerint a titkos információgyűjtésre engedélyezett határidő alatt fogalmilag kizárt a haladéktalanság sérelme.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a megismételt tárgyalás előkészítése során súlyos betegségükre figyelemmel az ügytől elkülönítette **XIV.r.** és **LX.r.** vádlottak büntetőügyét.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. május 31. napján - a VII., IX., XXI., XXXIII., XXXVI., XXXVII. és XLV.r. vádlott jelenlétében, és a többi vádlott távollétében - kihirdetett 41.(I.)Kb.456/2016/296. számú ítéletével bűnösnek mondta ki

I.r. vádlottat 18 rb. - ebből két esetben felbujtóként elkövetett - kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat), 4 rb. hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetében (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat), 2 rb. üzletszerűen, előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel a/ac./ és b./ pont), 6 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § a./ pont), 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § b./ pont) és 6 rb. hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § c./ pont), ezért - halmazati büntetésül - 2 évi börtönbüntetésre, 400 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre, valamint 345.000 forint vagyonek Kobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás időpontjáról, az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról; a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Az I.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat), 2 rb. hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetében (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat), üzletszerűen, előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel a/aa./ és b./ pont), 4 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § a./ pont), 2 rb. hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § c./ pont) és üzletszerűen, előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel a/ac./ és b./ pont), ezért - halmazati büntetésül - 1 évi és 10 hónapi börtönbüntetésre, 350 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre, valamint 155.000 forint vagyonek Kobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás időpontjáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A II.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 7 rb. üzletszerűen, előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk. 294. § (1) bekezdés I.

fordulat, (3) bekezdés 1. tétel a/aa./ pont és b./ pont), üzletszerűen, előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel a/ac. pont, és b./ pont) és hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § a./ pont), ezért - halmazati büntetésül - 1 évi és 8 hónapi börtönbüntetésre, 270 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre, valamint 70.000 forint vagyonekobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás időpontjáról, az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A III.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb. üzletszerűen, előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel a/aa. pont és b./ pont) és hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § a./ pont), ezért - halmazati büntetésül - 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre és 240 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A IV.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

VII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos személy által hivatali helyzetével visszaélve elkövetett vesztegetés büntetében (1978. évi IV. törvény 250. § (1) és (3) bekezdés 1. tétel III. fordulat), ezért megrovásban részesítette, valamint 65.000 forint vagyonekobzásra ítélte.

X.r. vádlottat hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) miatt megrovásban részesítette.

XI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (1978. évi IV. törvény 225. §), ezért - halmazati büntetésül - 200 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A X.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

XIII.r. vádlottat kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény 253. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat) miatt 200 napi tétel, napi tételenként 1.200 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A XIII.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

XV.r. vádlottat hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény 253. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat) miatt megrovásban részesítette.

XVI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében (1978. évi IV. törvény 253. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat), ezért - halmazati büntetésül - 200 napi tétel, napi tételenként 1.200 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A XVI.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

XVII.r. vádlottat 2 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény) 253. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat) miatt - halmazati büntetésül - 200 napi tétel, napi tételenként 1.200 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A XVII.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

XVIII.r. vádlottat 2 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény) 253. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat) miatt - halmazati büntetésül - 200 napi tétel, napi tételenként 1.200 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A XVIII.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

XXIII.r. vádlottat hivatalos személy által hivatali helyzetével visszaélve elkövetett vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény 250. § (1), (3) bekezdés 1. tétel III. fordulat) miatt megrovásban részesítette, valamint 20.000 forint vagyonekobjzásra ítélte.

XXV.r. vádlottat 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) miatt megrovásban részesítette.

XXVI.r. vádlottat hivatalos személy által hivatali helyzetével visszaélve elkövetett vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény 250. § (1), (3) bekezdés 1. tétel III. fordulat) miatt megrovásban részesítette.

XXXIII.r. vádlottat 3 rb. hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) miatt - halmazati büntetésül - 200 napi tétel, napi tételenként 1.200 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A XXXIII.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

XXXIV.r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) miatt megrovásban részesítette.

XXXVI.r. vádlottat hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény 250. § (1), (3) bekezdés 1. tétel I. fordulat) miatt megrovásban részesítette.

XXXVII.r. vádlottat hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény 250. § (1), (3) bekezdés 1. tétel I. fordulat) miatt megrovásban részesítette.

XXXVIII.r. vádlottat 2 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény 253. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat) miatt - halmazati büntetésül - 200 napi tétel, napi tételenként 1.200 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A XXXVIII.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

XXXIX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetést állítva elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntetében (Btk. 299. § (1) bekezdés I. fordulat - (2) bekezdés a./ pont) és előnyért, hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat és (3) bekezdés 1. tétel a/ac./ pont), ezért - halmazati büntetésül - 1 évi börtönbüntetésre, 120 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre, valamint 110.000 forint vagyonekobjzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre

felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás időpontjáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A XXXIX.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 4 havi részletfizetést engedélyezett.

XL.r. vádlottat 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) miatt megrovásban részesítette.

XLI.r. vádlottat kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény 253. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat) miatt 200 napi tétel, napi tételenként 1.200 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A XLI.r. vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

XLV.r. vádlottat hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény 250. § (1), (3) bekezdés 1. tétel I. fordulat) miatt megrovásban részesítette.

XLVI.r. vádlottat hivatali helyzettel visszaélésre irányuló vesztegetés büntette (1978. évi IV. törvény 253. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat) miatt megrovásban részesítette.

LII.r. vádlottat hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) miatt megrovásban részesítette.

LV.r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény) 225. §) miatt megrovásban részesítette.

LVI.r. vádlottat hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) miatt megrovásban részesítette.

LVIII.r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) miatt megrovásban részesítette.

LIX.r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) miatt megrovásban részesítette.

LXV.r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény) miatt megrovásban részesítette.

Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Ellenben

I.r. vádlottat az ellene 3 rb. bűnsegédként elkövetett hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat), felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § c./ pont), hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § c./ pont), 14 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat), felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § a./ pont) és hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat);

II.r. vádlottat az ellene 4 rb. hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat), felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § a./ pont), 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § c./ pont) és 3 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat);

III.r. vádlottat az ellene 4 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat), 6 rb. előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel aa./ pont) és hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § a./ pont);

IV.r. vádlottat az ellene 4 rb. előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel aa./ pont);

V.r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat);

VI.r. vádlottat az ellene 3 rb. - ebből egy esetben társtettesként elkövetett - hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat);

VIII.r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat);

IX.r. vádlottat az ellene hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §);

XX.r. vádlottat az ellene hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § a./ pont);

XXI.r. vádlottat az ellene hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat);

XXII.r. vádlottat az ellene előnyért, hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel ac./ pont);

XXIII.r. vádlottat az ellene előnyért, hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel ac./ pont);

XXVI.r. vádlottat az ellene előnyért, hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel ac./ pont) és hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § a./ pont);

XXVII.r. vádlottat az ellene hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés III. fordulat);

XXVIII.r. vádlottat az ellene kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat);

XXIX.r. vádlottat az ellene előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel aa./ pont);

XXX.r. vádlottat az ellene előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel aa./ pont);

XXXI.r. vádlottat az ellene kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat);

XXXII.r. vádlottat az ellene 3 rb. előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel aa./ pont);

XLIII.r. vádlottat az ellene felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §);

XLVII.r. vádlottat az ellene felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §);

LI.r. vádlottat az ellene felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §) és bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §);

LII.r. vádlottat az ellene 2 rb. előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel aa./ pont);

LIII.r. vádlottat az ellene hivatali helyzettől visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés III. fordulat);

LIV.r. vádlottat az ellene felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §);

LVI.r. vádlottat az ellene előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel aa./ pont);

LXI.r. vádlottat az ellene előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés II. fordulat, (3) bekezdés 1. tétel aa./ pont);

LXII.r. vádlottat az ellene felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §);

LXIV.r. vádlottat az ellene kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat);

LXV.r. vádlottat az ellene 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 225. §);

LXVII.r. vádlottat az ellene hivatali visszaélés büntette (Btk. 305. § a./ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai büntetőeljárásra kijelölt ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül az I., II., III., IV., XXIII., XXVI., LII., LVI., LXV.r. vádlott terhére részfelmentés miatt bűnösség megállapítása és büntetés súlyosítása, V., VI., VIII., IX., XX., XXI., XXII., XXVII., XXVIII., XXIX., XXX., XXXI., XXXII., XLIII., XLVII., LI., LIII., LIV., LXI., LXII., LXIV., LXVII.r. vádlottak terhére bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében, VII., X., XI., XIII., XV., XVI., XVII., XVIII., XXV., XXXIII., XXXIV., XXXVI., XXXVII., XXXVIII., XL., XLI., XLV., XLVI., LV., LVIII., LIX.r. vádlottak terhére súlyosításért jelentett be fellebbezést, míg XXXIX. és XLII.r. vádlottak tekintetében az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

Utóbb csatolta fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben kifejtette azon álláspontját, hogy a bíróság ítélete az 1., 2., 3., 4., 5., 6/1., 14., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 25., 26., 28., 29., 35., 39., 41., 42/1-2., 43., 44., 45/1-2., 46., 48/1-2., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55. és 56. tényállási pontok tekintetében a Be. 351. § (2) bekezdésének a./ b./ és c./ pontjaira figyelemmel, míg a 8., 23. és 24. tényállási pontok tekintetében a Be. 351. § (2) bekezdésének b./ és d./ pontjaira figyelemmel megalapozatlan, mert a bíróság indokolatlanul rekesztett ki bizonyítékot, amely a tényállás felderítetlenségét eredményezte, emellett az általa megállapított tényállás hiányos, és több helyen ellentétes a bizonyítási eljárás anyagával. Érvelése szerint a bíróság az általa részben hiányosan, részben iratellenesen megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Hivatkozott arra, hogy jelen ügyben az információ megszerzését és a feljelentés megtételét nem választotta el olyan időintervallum, amelyből „a készletre gyűjtésre” lehetett volna következtetni, hiszen a felderítő szerv minden utóbb egyesített titkos információgyűjtése során eleget tett a feljelentési kötelezettségének az Alkotmánybíróság 2/2007. (I.24.) AB határozatában rögzített alapjogi joggyakorlatra is figyelemmel. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 74/2009. BK. véleményére is, amely szerint egységes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a titkos információgyűjtésre engedélyezett határidő alatt fogalmilag kizárt a késedelem megállapítása. Ezt tükrözi több eseti határozat is és ezt a gyakorlatot tekintette irányadónak jelen ügyben a Szegedi Ítéltábla hatályon kívül helyező határozata is. Kifogásolta, hogy nem vizsgálta és nem értékelte az elsőfokú bíróság, hogy egy ilyen összetett, több elkövetőre kiterjedő személyi kör esetén mennyi idő szükségeltetik a rögzített beszélgetésnek a titkos információgyűjtést végző szerv általi megismerését követően valamennyi lehetséges elkövető személyének legalább a feljelentés megtételéhez szükséges mértékben történő azonosítására; nem vizsgálta és nem értékelte azt sem, hogy a cselekmények jellegéből adódóan egy-egy bűncselekmény alátámasztására nem pusztán egy-egy közlemény adattartalma szolgál. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban az ügyet a hatályon kívül helyező határozat okainak és indokainak mellőzésével bírálta el, ezért eljárása törvénytörtő volt. Rámutatott, hogy Magyarország Alaptörvénye 25. cikkének (3) bekezdése szerint a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét. A Kúria Büntető Kollégiuma joggyakorlat-elemző csoportja „A bíróságok büntető ügyekben történő hatályon kívül helyezési gyakorlatának elemzéséről” szóló összefoglaló véleményében rámutatott, hogy a felülbírálat elveszítené az értelmét, ha nem adhatna iránymutatást jogi kérdésben. A megismételt eljárás során csak akkor hagyhatja figyelmen kívül a bíróság a jogi iránymutatást, ha ennek különösen nyomós indoka van, így például ha időközben hatályon kívül helyező bíróság jogi álláspontjával szembeálló tartalmú jogegységi határozat született, azonban ilyenre jelen ügyben nem került sor. Következtetése szerint az elsőfokú katonai tanács mind a Be. kötelező rendelkezését, mind pedig a Kúria gyakorlatát és iránymutatását figyelmen kívül hagyta és mivel ennek indokát nem adta, ezért indokolási kötelezettségét is megszegte. Részletesen kifejtette azon álláspontját is,

hogy azért is iratellenes és téves az elsőfokú katonai tanács azon álláspontja, hogy az első feljelentést követő nyomozás elrendelése után az ügyben már csak és kizárólag titkos adatszerzés lett volna folytatható, vagyis minden további titkos információgyűjtés törvénytelen, mert jelen ügyben az RSZVSZ által tett három feljelentést külön-külön törvényesen beszerzett bírói engedély alapján folytatott titkos információgyűjtés előzte meg, amelynek során más-más bűncselekmények gyanúja merült fel. A külön számon indult három büntetőügyben az RSZVSZ az adatokat bírói engedélyek alapján, annak keretein belül, az adott személyhez és bűncselekményhez kötötten szerezte be. Az ügy fogalma pedig a titkos információgyűjtéssel érintett személyek és a tényállás, az elkövető cselekményének együttlétét jelentik. Álláspontja szerint ezért, ha újabb titkos információgyűjtés nem ugyanazon tényállásra vonatkozik, amellyel kapcsolatban korábban titkos információgyűjtés folyt, akár azonos típusú bűncselekmény miatt is folytatható. Álláspontjának igazolására hivatkozott a Győri Ítéltábla Bf.65/2013/10. számú ítéletére, amely rámutatott arra, hogy egyazon személyt érintően külön-külön indult büntetőügyekben, külön-külön törvényes bírói engedély alapján végzett titkos információgyűjtések eredményei, amennyiben mindkét lehallgatás esetében az adott bizonyíték törvényességével szemben támasztott és a büntetőeljárás törvényben szabályozott feltételeknek megfelelnek, bizonyítékként felhasználhatóak abban az esetben is, ha a későbbi eljárás során ezen nyomozások egyesítésre kerülnek. Az ügyész álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tehát tévesen rekesztette ki a bizonyítékok közül az RSZVSZ által 2009. március 24. napján és 2009. augusztus 25. napján tett feljelentések anyagát.

Ezen túlmenően kifejtette azon álláspontját, hogy a büntetések kiszabása során az elsőfokú bíróság kirívóan enyhe szankciókat alkalmazott. Rámutatott arra is, hogy a hivatásos állományú vádlottak esetében a büntetlen előélet alkalmazási feltétel, ezért enyhítő körülményként nem értékelhető. Kifejtette, hogy a bíróság a szükségesnél nagyobb súllyal értékelte az enyhítő körülményeket, ezért az általa kiszabott büntetések, illetve a megrovás intézkedés a büntetési célok elérésére nem alkalmas. Álláspontjának alátámasztására hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság, illetve a Fővárosi Ítéltábla eseti döntéseire, amelyek lényege szerint a rendőri szolgálat során elkövetett korrupciós bűncselekmény tárgyi súlya igen magas, így a bűncselekmény jellege és súlya alapján az elkövetők méltatlanok a rendőri hivatás gyakorlására és az ilyen rendőrök lefokozása nem mellőzhető. A katonai büntetőeljárásra kijelölt ügyész az ítélettel kapcsolatban összefoglalóan rámutatott arra, hogy az elsőfokú ítélet a 6/2., 7., 8., 9/1-2., 10., 11., 12., 13., 15., 16., 23., 24., 27., 30., 31., 32., 33., 34., 36., 37., 38. és 40. tényállási pontok esetében felülbírálatra alkalmas, ezért a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a tényállás iratok, valamint jogi és ténybeli következtetések alapján történő kiegészítésének, valamint a kiszabott büntetések jelentős súlyosításának van helye. Ugyanakkor az ítélet az 1., 2., 3., 4., 5., 6/1., 14., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 25., 26., 28., 29., 35., 39., 41., 42/1-2., 43., 44., 45/1-2., 46., 48/1-2., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55. és 56. tényállási pontjaiban nem alkalmas felülbírálatra, az ítélet hiányosságai kizárólag hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban orvosolhatóak, ezért ezen tényálláspontok tekintetében álláspontja szerint az I., II., III., IV., V., VI., VIII., IX., XX., XXI., XXII., XXIII., XXVI., XXVII., XXVIII., XXIX., XXX., XXXI., XXXII., XLIII., XLVII., LI., LII., LIII., LIV., LVI., LXI., LXII., LXIV., LXV., LXVII.r. vádlottakat érintően az eljárás elkülönítése, majd a Be. 376. § (1) bekezdése alapján a Be. 352. § (1) bekezdésének b./ pontjára is figyelemmel az elkülönített ügyrész tekintetében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása indokolt.

Az elsőfokú ítélet ellen indokolás nélkül a X., XI., XXV., XXXIV., XXXVIII., XLI., LVIII.r. vádlott védője felmentésért, VII., XXXIII., XXXVI., XXXVII., XXXIX.r. vádlott és védője felmentésért, az I., II. és LII. vádlottak védője három napi gondolkodási időt tartott fenn jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül felmentés érdekében jelentett be fellebbezést, a III. és IV.r. vádlottak védője három napi gondolkodási időt tartott fenn jogorvoslati nyilatkozatának

bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül elsődlegesen bizonyítottság hiányában történő felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést, a VI. és VIII.r. vádlott védője, a XXI.r. vádlott védője, a XXVII.r. vádlott védője, a XXIX.r. vádlott védője, az XLVI.r. vádlott védője, XXXI.r. vádlott védője, az V., XIII., LXII., LXV., LXVII.r. vádlottak védője, a IX., XXX. és LIII.r. vádlottak védője, az XLVII.r. vádlott védője, az XX. és XXXII.r. vádlottak védője, az XXII. és LIV.r. vádlottak védője, az XXVIII. és az XLIII.r. vádlottak védője, az LI., LV., LIX., és LXI.r. vádlottak védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, a XLV.r. vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartott fenn jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül felmentésért jelentettek be fellebbezést, az LXIV.r. vádlott védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, a XXV.r. vádlott védője három napi gondolkodási időt tartott fenn a jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül felmentésért jelentett be fellebbezést, XXXIV., XLI. és LVIII.r. vádlottak védője három napi gondolkodási időt tartott fenn a jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül az XXXIV. és az LVIII.r. vádlottak érdekében felmentésért, míg az XLI.r. vádlott vonatkozásában elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezést jelentett be, a XXIII.r. vádlott védője három napi gondolkodási időt tartott fenn a jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül a XXIII.r. vádlott jelentett be fellebbezést, a XV., XVI., XVII., XVIII. és XL.r. vádlottak védője három napi gondolkodási időt tartott fenn a jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül valamennyi vádlott vonatkozásában elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében fellebbezést jelentett be, a XXVI., XLII. és LVI.r. vádlottak védője három napi gondolkodási időt tartott fenn a jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd nyilatkozatot nem tett.

A VI. és VIII.r. vádlottak védője utóbb csatolta észrevételét az ügyész által bejelentett fellebbezésre és érdemi indítványra. Ebben kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú katonai tanács a megismételt eljárást perrendszerűen folytatta le, törvényesen rekesztette ki a bizonyítékok közül azokat, amelyekhez álláspontja szerint a nyomozó hatóság törvénytelen eszközök útján jutott, ítélete felülbírálatra alkalmas. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a VI. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában a hatályon kívül helyezésre irányuló ügyészi fellebbezést utasítsa el, és az első fokon eljáró bíróság ítéletét hagyja helyben.

Az ítélet **XLII.r.** vádlott vonatkozásában 2017. szeptember 12. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.758/2017/1. számú átiratában a katonai eljárásra kijelölt ügyész fellebbezését kiegészítésekkel, illetve módosítással tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezéseket megalapozatlannak tartotta. Az elsőfokú ügyész fellebbezésének indokolását maradéktalanul fenntartva indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 6/2., 7., 8., 9/1-2., 10., 11., 12., 13., 15., 16., 23., 24., 27., 30., 31., 32., 33., 34., 36., 37., 38. és 40. tényállási pontok tekintetében az I., II., III., IV., XVIII., VII., XXIII., XXVI., XXXVI., XXXVII., XLV., LII., XI., XIII., XV., XVI., XVII., XXV., XXXIII., XXXVIII., XLI., XLVI., LVI., LVIII., X., XXXIV., XL., LV., LIX. és LXV.r. vádlottak esetében különítse el, az elkülönített ügyben a tényállást egészítse ki, és az elsőfokú ítéletet változtassa meg: I., II., III., IV. és XVIII.r. vádlottak esetében végrehajtandó börtönfokozatú szabadságvesztést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, VII., XXIII., XXVI., XXXVI., XXXVII., XLV., LII. vádlottak esetében végrehajtásában felfüggesztett börtönfokozatú szabadságvesztés büntetést és lefokozás katonai mellékbüntetést szabjon ki, XI., XIII., XV., XVI., XVII., XXV., XXXIII., XXXVIII., XLI., XLVI., XXXVIII., XLI., XLVI., LVI. és LVIII.r. vádlott esetében végrehajtásában felfüggesztett börtönfokozatú

szabadságvesztés büntetést szabjon ki, míg X., XXXIV., XL., LV., LIX. és LXV.r. vádlottak esetében a kiszabott pénzbüntetés mértékét súlyosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

Ugyanakkor az 1., 2., 3., 4., 5., 6/1., 14., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 25., 26., 28., 29., 35., 39., 41., 42/1-2., 43., 44., 45/1-2., 46., 48/1-2., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55. és 56. tényállási pontok tekintetében a VII., X., XI., XIII., XV., XVI., XVII., XVIII., XXV., XXXIII., XXXIV., XXXVI., XXXVII., XLV., XXXVIII., XL., XLI., XLVI., LV., LVIII. és LIX.r. vádlottak esetében a Be. 376. § (1) bekezdése alapján a Be. 352. § (1) bekezdés b./ pontjára is figyelemmel az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítsa.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.758/2017/2. számú átiratában módosította az utolsó bekezdésben érintett vádlottak felsorolását az elsőfokú ügyészi fellebbezés indokolásában szereplő felsorolásra. Így a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát helyesen I., II., III., IV., V., VI., VIII., IX., XX., XXI., XXII., XXIII., XXVI., XXVII., XXVIII., XXIX., XXX., XXXI., XXXII., XLIII., XLVII., LI., LII., LIII., LIV., LVI., LXI., LXII., LXIV., LXV. és LXVII.r. vádlottak vonatkozásában tartotta fenn.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője perbeszédében fenntartotta az írásbeli átiratban írtakat. Hangsúlyozta, hogy az első fokon eljáró katonai tanács a Szegedi Ítéltábla iránymutatásával ellentétesen nem vette figyelembe a második és a harmadik feljelentés alapjául szolgáló titkos információgyűjtés eredményét, pedig a feljelentésekre a titkos információgyűjtés engedélyezett határidején belül került sor. A nyombaniság tehát nem sérült, ezért a teljes engedélyezett időtartamra vonatkozóan figyelembe kell venni a titkos információgyűjtés anyagát. Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú katonai tanács tévesen ítélte meg az ügy fogalmát is, hiszen az tényállásazonosságot jelent. A 8., 23. és 24. tényállás tekintetében a tényállás kiegészítésére tett indítványt, mert azzal álláspontja szerint a megalapozatlanság kiküszöbölhető. Érvelt amellet, hogy a büntetés kiszabásánál is tévedett az elsőfokú katonai tanács, mert nem vette figyelembe kellő súllyal a súlyosító körülményeket: a többszörös halmazatot és a cselekmények jelentős tárgyi súlyát. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 6/2., 7., 8., 9/1-2., 10., 11., 12., 13., 15., 16., 23., 24., 27., 30., 31., 32., 33., 34., 36., 37., 38. és 40. tényállási pontok tekintetében I., II., III., IV., XVIII., VII., XXIII., XXVI., XXXVI., XXXVII., XLV., LII., XI., XIII., XV., XVI., XVII., XXV., XXXIII., XXXVIII., XLI., XLVI., LVI., LVIII., X., XXXIV., XL., LV., LIX. és LXV.r. vádlottak esetében különítse el, az elkülönített ügyben a tényállást egészítse ki, és az elsőfokú ítéletet változtassa meg: I., II., III., IV. és XVIII.r. vádlottak esetében végrehajtandó börtönfokozatú szabadságvesztést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, VII., XXIII., XXVI., XXXVI., XXXVII., XLV., LII. vádlottak esetében végrehajtásában felfüggesztett börtönfokozatú szabadságvesztés büntetést és lefokozás katonai mellékbüntetést szabjon ki, XI., XIII., XV., XVI., XVII., XXV., XXXIII., XXXVIII., XLI., XLVI., XXXVIII., XLI., XLVI., LVI. és LVIII.r. vádlott esetében végrehajtásában felfüggesztett börtönfokozatú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, míg X., XXXIV., XL., LV., LIX. és LXV.r. vádlottak esetében a kiszabott pénzbüntetés mértékét súlyosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. Ugyanakkor az 1., 2., 3., 4., 5., 6/1., 14., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 25., 26., 28., 29., 35., 39., 41., 42/1-2., 43., 44., 45/1-2., 46., 48/1-2., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55. és 56. tényállási pontok tekintetében az I., II., III., IV., V., VI., VIII., IX., XX., XXI., XXII., XXIII., XXVI., XXVII., XXVIII., XXIX., XXX., XXXI., XXXII., XLIII., XLVII., LI., LII., LIII., LIV., LVI., LXI., LXII., LXIV., LXV. és LXVII.r. vádlottak esetében a Be. 376. § (1) bekezdése alapján a Be. 352. § (1) bekezdés b./ pontjára is figyelemmel az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítsa.

Az I., II. és LII.r. vádlottak védője perbeszédében fellebbezését fenntartva hangsúlyozta, hogy ha a titkos információgyűjtés eredménye nem használható fel, akkor nincs bizonyíték, hiszen az annak eredményeként keletkezett bizonyíték sem használható fel. Korábbi perbeszédeiben és írásbeli beadványaiban foglaltakat fenntartva kifejtette azon álláspontját, hogy az első bűncselekmény alapos gyanújának felmerülésétől kell számítani a haladéktalanságot, és utalt arra, hogy a nyomozás elrendelése és az első érdemi eljárási cselekmény között is több mint egy év telt el, amelyből szintén az a következtetés vonható le, hogy a hatóságok késztelezést folytattak. Rámutatott arra, hogy a titkos információgyűjtés nem a büntetőeljárás bizonyítékai beszerzését szolgálja, és a bűncselekmény félbeszakítására nem tett semmit a hatóság, ezért az eljárása törvénysértő. Így nem használható fel a titkos információgyűjtés eredménye és mivel minden más bizonyíték a titkos információgyűjtésen alapul, ezért további terhelti, illetve tanúvallomások sem használhatók fel. Hivatkozott különféle publikációkra, illetve a Legfelsőbb Bíróság, valamint ítéltáblai és törvényszéki határozatokra. Mindezek alapján védeneci felmentésére tett indítványt. Az ügyészi perbeszédre reagálva hangsúlyozta, hogy a hatályon kívül helyezés és súlyosítás nem lehetséges egyszerre. A büntetés kiszabásával kapcsolatos álláspontja szerint a nyomozó hatóság hibája vezetett a többszörös halmazathoz, védeneci tíz éve állnak büntetőeljárás hatálya alatt, ez idő alatt elvesztették a hivatásukat, a munkájukat, tönkre ment a családi életük, az egészségük. Az LII.r. vádlott vonatkozásában hangsúlyozta, hogy nem szűnt meg a szolgálati viszonya, több mint tíz éve helytáll rendőrként, példamutató a szolgálat-teljesítése, érdemes arra, hogy hivatásos állományban maradjon.

A III., IV., VII. és LXIV.r. vádlottak védője perbeszédében csatlakozott az előtte felszólaló védőhöz, egyben fenntartotta fellebbezésében, valamint korábbi perbeszédeiben és írásbeli beadványában foglaltakat. Álláspontja szerint - hivatkozva a Kúria Bt.III.1.311/2017/12. számú ítéletére - törvényesen nem adhatott volna ilyen irányutatást a Szegedi Ítéltábla, ezért nem is kellett, hogy alkalmazza a megismételt eljárásban az elsőfokú katonai tanács az ítéltábla által a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságával kapcsolatban kifejtetteket. Utalt arra is, hogy a titkos információgyűjtés eredményét teljes körűen ki kell rekeszteni a haladéktalanság sérelme és a késztezés tilalma miatt. Ezért III., IV. és VII.r. vádlottak vonatkozásában a bűnösséget megállapító tényállások helyesbítésére, és a vádlottak felmentésére, míg LXIV.r. vádlott vonatkozásában - akit felmentett az elsőfokú bíróság - az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az V., XIII., LXII., LXV., LXVII.r. vádlottak védője perbeszédében valamennyi védeneci tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A VI. és VIII.r. vádlottak védője fenntartva korábbi perbeszédeiben elmondottakat és írásbeli észrevételében írtakat, az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A IX, X., XI., XXX. és LIII.r. vádlottak védője perbeszédében fellebbezését és az eddigi perbeszédeiben elhangzottakat változatlanul fenntartotta. Miután IX., XXX. és LIII.r. vádlottakat az elsőfokú bíróság felmentette az ellenük emelt vád alól, és tudomásul vették az ítéletet, ezért vonatkozásukban az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. A X. és XI.r. vádlottak vonatkozásában pedig felmentésüket kérte arra hivatkozással, hogy a haladéktalanság sérelme miatt a titkos információgyűjtés nem használható fel és felhasználhatósága esetén sem bizonyítható a bűncselekmény elkövetése, hiszen a 74/2007. (XII.28.) Fővárosi Közgyűlési rendelet értelmében behajtási engedély nélkül, sárga villogó használatával védeneci jogosultak voltak korlátozott forgalmú övezetbe behajtani.

A XV., XVI., XVII., XVIII., XL. és XLVII.r. vádlottak védője perbeszédében a XLVII.r. vádlott vonatkozásában az ügyészi indítvány elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, a XL.r. vádlott vonatkozásában felmentésre tett indítványt arra hivatkozással, hogy nem helytálló a felbujtói magatartás, mert nem konkrét bűncselekmény elkövetésére történt a rábírás. A XV., XVI., XVII. és XVIII.r. vádlottak vonatkozásában ugyancsak felmentésre tett indítványt arra hivatkozással, hogy a haladéktalanság elve sérült, ezért a titkos információgyűjtés anyaga nem használható fel, továbbá a XVIII.r. vádlott gyanúsított kihallgatására védő nélkül került sor, jogszabálysértő módon, ezért vallomása nem használható fel bizonyítékként. Másodlagos indítványa a XVI., XVII. és XVIII.r. vádlott vonatkozásában a büntetés enyhítésére irányult.

A XX., XXVI., XXXII., LVI.r. vádlottak védője perbeszédében csatlakozott Dr. Molnár Lajos és Dr. Lakatos Viktor ügyvédek által elmondottakhoz a haladéktalanságot és a késztelezést illetően. Álláspontja szerint a Szegedi Ítéltábla iránymutatása törvénysértő volt azért is, mert a Be. 403. § (4) bekezdésének szűkítő értelmezése nem a jogbiztonság követelményét szolgálja. Az elsőfokú bíróság pedig jogi meggyőződése szerint, bírói függetlensége alapján döntött. Ezért elsődlegesen marasztalt védeneci felmentését indítványozta, másodlagosan valamennyi védenec vonatkozásában az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A XXI.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A XXII., XXXVI., XXXVII. és LIV.r. vádlottak védője perbeszédében korábbi perbeszédét fenntartva a XXXVI. és XXXVII.r. vádlottak vonatkozásában elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában indítványozta védeneci felmentését, míg XXII. és LIV.r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú felmentő ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a bűncselekmény elkövetésében marasztalt védeneci vonatkozásában semmilyen terhelő bizonyíték nem áll rendelkezésre, a titkos információgyűjtés eredménye nem használható fel bizonyítékként, a nyomozás elrendelését követően 33 hónapig semmit nem csinált a nyomozó hatóság, mert az RSZVSZ késztelezett, és marasztaló döntésével a bíróság gyakorlatilag korlátozta a járőrök jogát arra, hogy figyelmeztetést alkalmazzanak. Ezért törvényi tényállási elemek - jogtalan előny, illetve annak ígérete - hiányában elsődlegesen bűncselekmény hiányos felmentésre, másodlagosan bizonyítottság hiányos felmentésre tett indítványt.

A XXIII. és XXXIII.r. vádlottak védője perbeszédében a bejelentett fellebbezést fenntartva elsődlegesen védeneci felmentését indítványozta. Álláspontja szerint a titkos információgyűjtés nem használható fel és „a mérgezett fa gyümölcse is mérgezett” elv alapján az azon alapuló vallomások sem használhatók fel bizonyítékként. Ezért felmentésre tett indítványt. Utalt arra is, hogy nem felel meg a büntetékiszabás az ítélet belső arányossága követelményének. Az elsőfokú katonai tanács nem vette figyelembe védeneci megromlott egészségi állapotát.

A XXV.r. vádlott védője perbeszédében felmentésre tett indítványt bizonyítottság hiányában.

A XXVII.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy védenec felmentése indokolt volt, ezért - védő társaihoz csatlakozva - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A XXVIII., XXXIX. és XLIII.r. vádlottak védője perbeszédében a XXVIII. és XLIII.r. vádlott vonatkozásában kifejtette hogy felmentésük indokolt volt, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A XXXIX.r. vádlott vonatkozásában arra hívta fel a figyelmet, hogy álláspontja szerint szolgálaton kívüli rendőrként nem lehet alanya hivatali visszaélés büntetékének, ezért elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

A XXIX.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy megalapozott felmentő ítélet született, ezért annak helybenhagyását kérte.

A XXXI.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy megalapozott felmentő ítélet született, ezért annak helybenhagyását kérte azzal a megjegyzéssel, hogy álláspontja szerint a titkos információgyűjtést minden esetben ki kell rekeszteni a bizonyítékok közül.

A XXXIV., XLI. és LVIII.r. vádlottak védője perbeszédében felmentésre tett indítványt. Álláspontja szerint ki kell rekeszteni a titkos információgyűjtés eredményét a bizonyítékok közül a haladéktalanság sérelme miatt, és arra figyelemmel, hogy az irányadó tényállás nem nevesíti az adott jogtalan előnyt, illetve a konkrét köteleességszegést, felmentő rendelkezésnek van helye.

A XXXVIII.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy álláspontja szerint megalapozatlan a tényállás, mert az csak a titkos információgyűjtésen alapul. A titkos információgyűjtés eredményét pedig ki kell rekeszteni a Be. 78. § (4) bekezdése alapján és védencét fel kell menteni. Ha mégis felhasználható a beszélgetés, úgy az esetben az ítélet azért megalapozatlan, mert téves a levont logikai következtetés és helytelen a minősítés is. Egyrészt azért, mert az XXXVIII.r. vádlott szabadnapját töltötte, nem hivatalos személyként járt el, másrészt az irányadó tényállás alapján pénzátadás nem történt, ezért védence terhére hivatali visszaélés büntettének bűnsegédi alakzata állapítható meg. Mindezek alapján másodlagosan kérte az ítélet megváltoztatását és a kiszabott büntetés enyhítését.

A XLV.r. vádlott védője perbeszédében kifejtett álláspontja szerint a 40. tényállási pont esetében is sérült a haladéktalanság, és ezért a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni a titkos információgyűjtés eredményét, de ha figyelembe is lehet venni a beszélgetést, az sem ad alapot bűncselekmény megállapítására, hiszen a XLV.r. vádlott nem tudta, hogy milyen teherautóról van szó. Ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság e tényállási pontot egészítse ki azzal, hogy a XLV.r. vádlott nem szegte meg a hivatali köteleességét, és elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában mentse fel. Harmadlagos indítványa az ügyész büntetés súlyosítására irányuló indítványának elutasítása mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A XLVI.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt helyes indokai alapján.

Az LI., LV., LIX. és LXI.r. vádlottak védője perbeszédében valamennyi vonatkozásában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I., II., VII., XXXVI., XXXVII. és XLV.r. vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak védőjükhöz.

Az ellentétes irányú fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletnek a Be. 349. § (1) bekezdésében írt korlátozásra figyelemmel csak a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét bírálta felül, tekintettel arra, hogy az **XLII.r.** vádlott tekintetében jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a megismételt eljárás során az eljárási szabályokat betartva járt el. Teljesítette a hatályon kívül helyező bíróság előírásait. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a megismételt eljárásban ismételten megnyílik az elsőfokú bíróság azon kötelezettsége, hogy a bizonyítékok értékelésével

állást foglaljon. Emellett osztja a Kúria azon álláspontját, hogy a hatályon kívül helyező bíróság a bizonyítékok mérlegelésének kimenetelével kapcsolatban elvárás nem fogalmazhat meg, mert ez a megismételt elsőfokú eljárást folytató bíróság érdemi döntésének befolyásolására lehet alkalmas, amely a bírói függetlenséget durván sérti. Jelen ügyben azonban nem erről volt szó. Helyes az elsőfokú bíróság állásfoglalása (egyben indokolása), amely szerint a bizonyítékok szabad mérlegelése és értékelése minden esetben az eljáró bíró felelősségének és lelkiismeretének körébe tartozik, s ennek megfelelően foglalt állást a bizonyítékok értékelésével.

Ugyancsak egyetért az ítéletábra katonai tanácsa az elsőfokú bíróság titkos információgyűjtés felhasználhatósága körében kifejtett álláspontjával. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a kialakuló bírói gyakorlatnak megfelelően jelen ügyben is két esetben a titkos információgyűjtés folytatására a nyomozás elrendelését követően került sor, holott azonos személyek, azonos bűncselekményei tekintetében már csak titkos adatszerzés történhetett volna, melyre azonban az áttérés nem történt meg. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a hatályos jogi szabályozásban a jogalkotó akarata szerint történt a titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés elkülönítése, mégpedig azért, mert eltérő e két jogintézmény rendeltetése. Csak a törvényi feltételek fennállása esetén emelhető be eredményük bizonyítékként a büntetőeljárásba. Egy folyamatban lévő nyomozás során hasonló bűncselekmény elkövetése esetén nem nyílik meg ismételten a titkos nyomozás, ezen belül a titkos információgyűjtés lehetősége, annál is inkább, mivel a nyomozás ügyészi felügyelet mellett zajlik, de a titkos információgyűjtés nem. Garanciális jellege van tehát a titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés megkülönböztetésének. Erre figyelemmel törvényesen zárta ki az elsőfokú bíróság a bizonyítékok köréből a nyomozás elrendelését követően elrendelt további titkos információgyűjtések anyagát. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy nem lett volna akadálya a titkos adatszerzésre történő áttérésnek.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az ún. készletezés tilalmára hivatkozva az első feljelentéssel érintett cselekmények közül mindazokat a lehallgatási anyagokat kirekesztette a bizonyítékok köréből, amelyek a feljelentést megelőző két hónapon túl kerültek rögzítésre és csak ezen időhatáron belül megvalósított cselekmények vonatkozásában fogadta el azokat törvényes bizonyítékként. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a haladéktalanság, illetve nyombaniság törvényi kifejezésnek értelmezése során a jelen ügyben ezt az időhatárt fogadta el.

A készletezés tényére utal az I. és II.r. vádlottak vonatkozásában a vád tárgyává tett cselekmények nagy száma mellett az a körülmény is, hogy az első érdemi nyomozási cselekmények foganatosítására gyakorlatilag a harmadik feljelentés megtételét követően, az ügyek egyesítése után, több mint egy év elteltével került sor. Kiemeli a másodfokú bíróság a 2/2007. számú Alkotmánybírósági határozatra utalva, hogy a hatályos jogi szabályozásnak az a célja, hogy megakadályozza azt, hogy a titkosszolgálatok ún. készletre gyűjtsenek információkat és azokat belátásuk szerint használhassák fel (AB. határozat V.4/2. 2 bekezdés). A titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv felelőssége, hogy a tudomására jutott információk alapján meg kívánja-e tenni a feljelentését, illetve vállalja annak kockázatát a haladéktalan feljelentési kötelezettség elmulasztásával, hogy a tudomására jutott információk a későbbiekben nem lesznek felhasználhatók bizonyítékként a büntetőeljárás során (AB határozat V.2.2/3. pontja).

A másodfokú bíróság egyetértett azzal az ügyészi és védői állásponttal, hogy nem szerencsés konkrét időhatárt meghúzni a felhasználhatóság megítélésakor, mivel azt mindig az ügy jellege dönti el. Jelen esetben azonban az elfogott információk egyértelművé tették, hogy fennáll bűncselekmény gyanúja. A másodfokú bíróság ezért elfogadta az elsőbírói álláspontot. Jelen ügyben is igaz az a megállapítás, hogy az ügy bonyolultsága, a rendelkezésre álló titkos információgyűjtés

során nyert adatok mennyisége és feldolgozása nem indokolták, hogy az RSZVSZ több mint két hónap után tegyen feljelentést, ezért a titkos információgyűjtés eredménye felhasználásának a Be. 206/A. § (1) bekezdés b./ pontjában írt konjunktív feltétele, a haladéktalan feljelentési kötelezettség megtétele nem állapítható meg. Ezért az elsőfokú katonai tanács helyesen járt el, amikor a titkos információgyűjtés során nyert információkat részben kirekesztette a bizonyítékok köréből a Be. 78. § (4) bekezdése alapján. Ugyancsak egyetért a fellebbviteli bíróság azzal az elsőbírői állásponttal, hogy a titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatósága nem az alapengedély engedélyezett időszakának végétől, hanem a felhasználni kívánt információ megszerzésének időpontjától számít. Az ügy fogalma pedig nem tettazonosságot jelent, hanem beletartozik valamennyi bűncselekmény és valamennyi érintett.

A másodfokú bíróság álláspontja nem ellentétes sem a Kúria Bhar.III.371/2013/6. számú határozatában, sem a 74/2009. BK véleményben írtakkal. Jelen ügyben az első feljelentés alapjául szolgáló titkos információgyűjtés az I. és II.r. vádlott egy-egy mobiltelefonjának összesen 180 napos megfigyelésére került engedélyezésre. Az ennek alapján rögzített beszélgetések tartalmának megismerése, majd feldolgozása, elemzése nyilvánvalóan időt vett igénybe, de az ügy megítélése egyszerű, egy-egy tényállás nem bonyolult, még akkor sem, ha az többszereplős. Egymást rövid idő alatt követő beszélgetések tartalma világos, azok alapján a bűncselekmény gyanúja különösebb értelmezés nélkül önmagában megállapítható. Nem ért egyet a másodfokú bíróság azzal, hogy a Kúria e határozatából az olvasható ki, hogy a titkos információgyűjtés engedélyezett időtartama alatt a feljelentésre jogosult hatóság nem eshet késedelembe. A határozat alapjául szolgáló ügyben a feljelentést a lehallgatás végső időpontját követő több mit két hónap múlva tette meg az RSZVSZ, és adott ügyben a Kúria állásfoglalása szerint az engedélyben megjelölt határidő lejárt és a feljelentés megtétele között eltelt időtartam között mulasztásra vagy indokolatlan késedelemre nem merült fel adat, ezért a haladéktalanság követelménye pusztán ez okból nem sérült. Azt azonban, hogy a titkos információgyűjtés tartama alatt nem eshet késedelembe a feljelentésre jogosult hatóság, a Kúria egyetlen eseti döntésében sem mondta ki. A 74/2009. BK vélemény pedig arról szól, hogy mely időtartamot kell a feljelentési kötelezettség teljesítésének a haladéktalanságán érteni. A választ akként adja meg, hogy erre az ügyek eltérő jellege, bonyolultsága, az adatmennyiség változó terjedelme miatt minden esetre érvényes, egzakt meghatározás nem tehető. Általános szempontokat rögzít annak érdekében, hogy majdan a perbíró állást foglalhasson a haladéktalanság követelményének megtartottsága kérdésében. Ebből következően a haladéktalanság követelményének teljesítését esetenként kell vizsgálni.

Utal a fellebbviteli bíróság arra, hogy a bíróságok hatályon kívül helyező gyakorlatának elemzése körében született 2012.El.II.E.1/6. számú összefoglaló vélemény a Be. 403. § (4) bekezdésének szűkítő értelmezését a fellebbviteli tanácsokra vonatkozóan összegezte. Az összefoglaló vélemény azt is tartalmazza, hogy adott esetben hibás, vagy feleslegesen előírt iránymutatások sem kötelezik az alsóbb fokon eljáró bírót mérlegelési szabadságának feladására. A jogi iránymutatás vonatkozásában sem zárja ki annak lehetőségét, hogy a megismételt eljárás során az elsőfokú bíróság a jogi iránymutatást figyelmen kívül hagyja, ha ennek különösen nyomós indoka van és ezt az eltérést alaposan megindokolja. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak ismételten mérlegelnie kell, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékokat felhasználhatja-e. Ha meggyőződése szerint nem, akkor ki kell rekesztenie a bizonyítékok közül. Az elsőfokú katonai tanács tehát e körben is helyesen járt el. A másodfokú bíróság egyetértett a titkos információgyűjtés részbeni kirekesztésével, részbeni felhasználhatóságával.

Az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta. Kihallgatta a vádlottakat, akik közül **XXXVI.r.** vádlott, **XXXVII.r.** vádlott, **XXXVIII.r.** vádlott, **XLV.r.** vádlott tett vallomást, és terjesztett elő érdemi védekezést. **XXXVII.r.** és **XLV.r.** vádlottak írásbeli vallomásukat csatolták. A felsoroltakon kívül valamennyi vádlott élt a tárgyaláson a vallomástétel megtagadásának jogával, ezért az elsőfokú katonai tanács a Be. 201. §-a alapján korábbi vallomásaikat tette a bizonyítás anyagává. Az elsőfokú katonai tanács ellenőrizte a vádlottak védekezését. Ennek keretében tanúkat hallgatott ki. Törvényes figyelmeztetést követően kihallgatta ki **volt XXIV.r.** vádlottat, **volt XII.r.** vádlottat, **volt XLIV.r.** vádlottat, **volt XLVIII.r.** vádlottat, **volt XLIX.r.** vádlottat, **volt L.r.** vádlottat, **volt LVII.r.** vádlottat, **volt XLVIII.r.** vádlottat, **volt LXVI.r.** vádlottat, akik hozzájárultak korábbi gyanúsítottai és vádlottai vallomásaik felolvasásához, ezért azokat törvényesen tette a katonai tanács a bizonyítás anyagává. Kihallgatta továbbá tanúként az ügyészi indítvány szerint **tanú1-t, tanú2-t, tanú3-t, tanú4-t, tanú5-t, tanú6-t, tanú7-t, tanú8-t, tanú9-t, tanú10-t, tanú11-t, tanú12-t, tanú13-t, tanú14-t, tanú15-t, tanú16-t, tanú17-t, tanú18-t, tanú19-t, tanú20-t, tanú21-t, tanú22-t, tanú23-t, tanú24-t, tanú25-t, tanú26-t, tanú27-t, tanú28-t, tanú29-t,** továbbá az alapeljárásban tanúként kihallgatottak közül **tanú30-t, tanú31-t, tanú32-t, tanú33-t, tanú34-t, tanú35-t, tanú36-t, tanú37-t, tanú38-t, tanú39-t, tanú40-t és tanú41-t.** A Be.296.§ (2) bekezdés a) és b) pontja alapján törvényesen olvasta fel **tanú42, tanú43, tanú44, tanú45, tanú46, tanú47, tanú48, tanú49, tanú50, tanú51** nyomozati vallomását, **tanú52, tanú53, tanú54, tanú55, tanú56, tanú57** nyomozati és alapeljárásban tett vallomásait, valamint **tanú58, tanú59 és tanú60** alapeljárásban tett vallomásait. Az elsőfokú katonai tanács ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, lejátszotta vádpontok szerint a hanganyagokat és ismertette a hozzájuk tartozó jegyzőkönyveket is.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak tagadásával és érdemi védekezésével szemben, mérlegelési jogkörébe eljárva - ott, ahol felhasználhatónak ítélte a titkos információgyűjtés eredményét -, a hanganyagra, annak leiratára, és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra (így tanúvallomásokra, okirati bizonyítékokra) alapította. Ítéletében részletesen megindokolta tényállási pontok szerint, hogy miért a terhelő bizonyítékokat fogadta el. Az elsőfokú katonai tanács zárt logikai lánc mentén állapított meg terhelő ítéleti tényállásokat: ahol a vesztegetési pénz, jogtalan előny kérését, adását, ígéretét nem lehetett kétséget kizáró módon megállapítani, ott korrupciós bűncselekmény helyett hivatali visszaélés büntettét rótt a vádlottak terhére. Ott, ahol a lehallgatási anyagot kizárta a bizonyítékok közül és emiatt nem tudta megállapítani azt, hogy mi hangzott el, és a rendelkezésre álló tanúvallomásokból és egyéb okirati bizonyítékokból kétséget kizáró következtetést nem tudott levonni a vádlottak bűnösségére, ott törvényesen felmentő ítéleti rendelkezést hozott.

A bírói gyakorlat - mint ahogy a Kúria Bhar.I.1552/2012/5. számú határozatában erre rámutat - következetes abban, hogy az ítéletszerkesztési hiba folytán nem a történeti tényállásban, hanem az indokolás más részében rögzített tények is a tényállás részét képezik, ezért jelen ügyben ugyancsak a tényállás részének tekintendő a bizonyítékok mérlegelése során rögzítettek szerint az a tény, hogy a jogtalan előny készpénzben vagy készpénz ígéretében nyilvánult meg.

A törvényszék katonai tanácsa ítélete 84. oldalától 181. oldaláig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak a fentiek tükrében, hogy miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

A másodfokú bíróság a vádlottak nyilvános ülésen jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatai alapján a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ítéleti tényállás személyi részét az alábbiakkal

egészíti ki: „**VII.r.** vádlott elvált családi állapotú, 2 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.” „**XXXVII.r.** vádlott jelenleg GYES-en van”

Az előzőekben írt kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már minden mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A marasztaló tényállásokat érintő, hatályon kívül helyezésre, illetve felmentésre irányuló vádlotti, védői és ügyészi fellebbezések nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú eljárásban a X.r., XI.r., XXV.r., XXXIV.r., XXXVIII.r., XLI.r., LVIII.r., VII.r., XXXIII.r., XXXVI.r., XXXVII.r., XXXIX.r., I.r., II.r., LII.r., III.r., és IV.r., XLV.r., XXV.r., XXXIV.r., XLI.r., LVIII.r., XXXIII.r., XV.r., XVI.r., XVIII.r., XL.r., vádlottak védői új bizonyítékra, illetve új tényre nem hivatkoztak, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be.351.§ (1) és Be.352.§ (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást. Ezért a vádlottak és védők által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására, és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Ugyancsak nem vezethetett eredményre az I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. VIII.r., IX.r. XX.r., XXI.r., XXII.r., XXIII.r., XXVI.r., XXVII.r. XXVIII.r. XXIX.r., XXX.r., XXXI.r., XXXII.r., XLIII.r., XLVII.r., LI.r., LII.r., LIII.r., LIV.r., LVI.r., LXI.r., LXII.r., LXIV.r., LXV.r., és LXVII.r. vádlottakat érintően az eljárás elkülönítésére, az elkülönített ügy tekintetében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló ügyészi fellebbezés. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint nem állnak fenn a Be. 72.§ (3) bekezdésében foglalt az ügyek elkülönítésére vonatkozó jogszabályi feltételek. Az ügyek együttes elbírálása mind az eljárás tárgyát képező cselekményekre, mind az eljárásban résztvevő személyekre tekintettel célszerű, és aggályokat vet fel az a körülmény, hogy az elkülönítésre irányuló indítvány mellett részben ugyanezen vádlottak vonatkozásában az elsőfokú ítélet megváltoztatását és súlyosabb büntetés kiszabását is indítványozta. Az ügyészi indítvány e kettősege nem összeegyeztethető a bírói gyakorlattal.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, illetve okszerűen következtetett a felmentésekre is, ugyanakkor tévedett az 1. és 24. tényállási pontokban rögzített irányadó tényállás jogi minősítésében, amikor **VII.r.** és **XXXVI.r.** vádlottak cselekményeit hivatalos személy által hivatali helyzetével visszaélve elkövetett vesztegetés büntetnének értékelte. A másodfokú katonai tanács egyetértett az ítélet 181. oldal közepétől a 183. oldal utolsó bekezdéséig kifejtett jogi állásponttal. Ugyanakkor az ítélet 45. oldalán az 1./ tényállási pont, valamint a 136-137. oldalain a 24./ tényállási pont lényege szerint a VII.r., valamint a XXVI.r. vádlottak a II.r. vádlott kérésére azért vállaltak kísérést, hogy részben a tilalom ellenére közlekedő, illetve a behajtási engedély hiányában korlátozott forgalmú övezetbe behajtó tehergépkocsi tekintetében, amennyiben esetlegesen rendőri intézkedésre kerülne sor, akkor rendőri minőségre hivatkozással befolyásolják az intézkedő rendőröket, vagy közterület felügyelőket és elhárítsák az intézkedés hátrányos következményeit, erre azonban nem került sor.

Az 1978. évi IV. törvény szerinti Btk. 250.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadása büntetett az a hivatalos személy követi el, aki a működésével kapcsolatban előnyt kért, avagy a jogtalan előnyt, vagy ennek ígéretét elfogadja, illetőleg a jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért. A (3) bekezdés értelmében az (1) és (2) bekezdésben foglalt megkülönböztetés szerint 2 évtől 8 évig, illetőleg 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő az elkövető, ha a jogtalan előnyért hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél. A minősített eset megállapításához szükség van a hivatali helyzettel való visszaélésre, amelyre azonban az irányadó tényállások szerint nem került sor, hiszen nem történt olyan intézkedés a szabálysértést elkövető gépjárművezetőkkel szemben, amely a vádlottak részéről beavatkozást - hivatali helyzettel való visszaélést - igényelt volna.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélete megváltoztatta, és **VII.r.** vádlott és **XXVI.r.** vádlott cselekményét hivatali vesztegetés elfogadása büntette (1978. évi IV. törvény 250. § (1) bekezdés) alapesetének minősítette.

Ugyancsak tévedett az elsőfokú katonai tanács **XXXVIII.r.** vádlott cselekményének jogi minősítésekor. Az irányadónak tekintett 32./ tényállási pont szerint a **XXXVIII.r.** vádlott az I.r. vádlott kérésének eleget téve, annak jogtalan előny nyújtására tett ígéretét közvetítve arra hívta fel az intézkedő **XXXVI.r.** és **XXXVII.r.** vádlottakat, hogy a feljelentés megtételétől tekintsenek el.

A Btk.293.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetett az követi el, aki hivatalos személyt a működésével kapcsolatban neki vagy rá tekintettel másnak adott vagy ígért előnnyel befolyásolni törekszik. A (2) bekezdés értelmében 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a vesztegető, ha az előnyt azért adja vagy ígéri, hogy a hivatalos személy a hivatali kötelességét megszegje, a hatáskörét túllépje, vagy a hivatali helyzetével egyébként visszaéljen.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és közvetítői magatartására figyelemmel **XXXVIII.r.** vádlott korrupciós cselekményeit 2 rb. bűnsegédként elkövetett kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetnének (Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés I. fordulat) minősítette.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor azon vádlottakkal szemben, akiket pénzbüntetésre ítélt, az elkövetéskor hatályban lévő büntető törvényt alkalmazta, hiszen az elbíráláskori büntető törvénykönyv pénzbüntetésre vonatkozó szabályai összességében kedvezőbbek, mert az egy napi tételként meghatározható összeg alsó határa jelentősen alacsonyabb 1000,- ft a 2500,- ft-tal szemben.

A fellebbviteli bíróság tehát az elsőfokú ítéletet e körben is megváltoztatva és figyelemmel a Btk. 2. § (4) bekezdésére megállapította, hogy:

XI.r. vádlott cselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése 3 rb. felbujtóként elkövetett, a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette;

XIII.r. vádlott cselekményének helyes jogszabályi megjelölése a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette;

XVI.r. vádlott cselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése 2 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette;

XVII.r. vádlott cselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése 2 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette.

XVIII.r. vádlott cselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése 2 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette;

XXXIII.r. vádlott cselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése 3 rb., a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette;

XLI.r. vádlott cselekményének helyes jogszabályi megjelölése a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette.

A büntetés súlyosítása érdekében előterjesztett ügyészi fellebbezés részben megalapozott, a büntetés enyhítésére irányuló vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács nagyobb részt valamennyi vádlott tekintetében helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, de mellőzni kellett a hivatalos személy elkövetőknél a büntetlen előéletre, mint enyhítő körülményre való utalást. Nem tévedett, amikor I.r., II.r., III.r., IV.r., és XXXIX.r. vádlottakat - halmazati büntetésül - differenciált tartamú szabadságvesztésre ítélte, helyesen állapította meg annak tartamát, valamint III.r., IV.r., és XXXIX.r. vádlottak vonatkozásában a felfüggesztés próbaidejének tartamát. Azon vádlottaknál, akiket pénzbüntetésre ítelt, a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma, valamint az egynapi tétel összege is arányos. Az ítélet belső arányosságára figyelemmel törvényes a megrovás intézkedés alkalmazása is. A Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok, különösen a speciális prevenciók célok a VII.r., X.r., XV.r., XXIII.r., XXV.r., XXVI.r., XXXIV.r., XXXVI.r., XXXVII.r., XL.r., XLV.r., XLVI.r., LII.r., LV.r., LVI.r., LVIII.r., LIX.r., és LXV.r., vádlottak vonatkozásában a legenyhébb intézkedés alkalmazásával is elérhetőek.

Ugyanakkor tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette. Az I.r. és II.r. vádlottak tekintetében a súlyosító körülmények számára és súlyára, valamint arra tekintettel, hogy ők voltak azok, akik a korrupciós és hivatali bűncselekmények elkövetésében irányító szerepet játszottak, összekötötték az ügyben érintett civil és hivatalos személyeket, koordinálták a bűncselekmények elkövetését. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és **I.r.** vádlott és **II.r.** vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztését mellőzni rendelte, továbbá a Btk. 61.§ (1) bekezdése alapján az I.r. és II.r. vádlottakat 3-3 (három-három) év közügyektől eltiltásra is ítélte. Az igen jelentős időmúlásra figyelemmel a Btk.38.§ (3) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a **I.r.** és **II.r.** vádlottak a büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. A Btk.92.§ (1), (2) és (3) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett az előzetes fogvatartásban, valamint a házi őrizetben eltöltött időt a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú katonai tanács ítéletében **XXI.r.** vádlott anyja neve tévesen került feltüntetésre, ezért azt pontosította azzal, hogy helyesen az

A Be.403.§ (5) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült 1.079.395 (egymillió-hetvenkilencezer-háromszázkilencvenöt) forint bűnügyi költség állam általi viseléséről.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2018. március 21.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással - a III.r., IV.r., és XXXIX.r. vádlottak esetében a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével - **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., X.r., XI.r., XII.r., XIII.r., XIV.r., XV.r., XVI.r., XVII.r., XVIII.r., XIX.r., XX.r., XXI.r., XXII.r., XXIII.r., XXIV.r., XXV.r., XXVI.r., XXVII.r., XXVIII.r., XXIX.r., XXX.r., XXXI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXIV.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXVII.r., XXXVIII.r., XXXIX.r., XL.r., XLI.r., XLII.r., XLIII.r., XLIV.r., XLV.r., XLVI.r., XLVII.r., XLVIII.r., XLIX.r., L.r., LI.r., LII.r., LIII.r., LIV.r., LV.r., LVI.r., LVII.r., LVIII.r., LIX.r., LX.r., LXI.r., LXII.r., LXIII.r., LXIV.r., LXV.r. és LXVI.r.** vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. március 21.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnök